

Arrest

nr. 270 433 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en in 1977 geboren te zijn in Soyapango (San Salvador). Vier jaar geleden leerde u uw vrouw, (...) kennen, op 27 juli 2019 trouwden jullie. In januari 2019 ging u bij uw vrouw wonen in de wijk Los Cipreses in Santa Tecla (La Libertad). U werkte in de communicatiesector.

Op 3 september werd uw vrouw op de hoek van de straat tegengehouden door drie mannen. Ze riepen haar bij naam en zeiden dat ze pakketten voor hen zou moeten transporteren. De mannen zeiden dat ze uw vrouw en haar familie al in het oog hadden gehouden en al jullie bewegingen kenden. Als ze niet zou meewerken of klacht zou indienen zouden ze jullie iets aandoen. Ze bedreigden haar zoon. De dag nadien of de dagen nadien zouden ze haar opzoeken om te beginnen met de transporten.

U was op uw werk, uw vrouw belde u en zei dat u onmiddellijk moest komen. Ze vertelde u alles. Uw vrouw had de valiezen al gemaakt, jullie zouden op zaterdag op huwelijksreis naar Spanje vertrekken en namen de valiezen al mee. Jullie zijn allemaal de avond zelf nog naar het huis van haar broer gevlucht en keerden niet meer terug naar Los Cipreses. Er woont niemand meer, maar uw schoonbroer gaat er soms naartoe om facturen mee te nemen en te zien of alles in orde is. Op 5 september 2019 dienden jullie op het bureau van La Sultana een gesloten klacht in.

Op 7 september vertrok u met uw vrouw en haar zoon op reis naar Spanje. De reis stond al langer gepland als huwelijksreis. Tijdens jullie reis werden jullie opgebeld door uw schoonvader, hij had telefoon gekregen van mannen die zich voordeden als mensen van de politie of het openbaar ministerie. Het ging over de klacht. Jullie werden bang en beslisten dat terugkeren naar El Salvador geen optie was. Jullie reisden door naar België waar jullie op 17 september aankwamen en op 23 september 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Op 25 mei 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan jullie problemen met bende MS13. Uw vrouw moest pakjes voor hen vervoeren, als zij niet zou meewerken zouden ze jullie vermoorden. Op 13 april 2021 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS en volgde de argumentering die hierin werd uiteengezet.

Zonder België te verlaten diende u op 5 mei 2021 een volgend verzoek in. U vreest nog altijd dat jullie vermoord zullen worden omwille van dezelfde problemen.

Ter staving van uw volgend verzoek legt u twee nieuwsartikelen neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij moet vooreerst worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie problemen met bende MS13. Deze beslissing werd in beroep door de RVV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste

verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dergelijke elementen zijn evenwel niet aanwezig in uw volgend verzoek.

Gevraagd welke nieuwe elementen u kan aanhalen in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, zegt u dat de bedreiging tegen u en uw vrouw blijft bestaan. U doelt dus op de tijdens uw eerste verzoek aangehaalde bedreiging. U voegt toe dat leden van bende MS13 op 14 april 2020 het huis waar jullie woonden binnengingen en de kat vermoordden. Met het bloed van de kat werd het woord 'teef' op de grond geschilderd. U verklaart ook dat u vreest dat ze jullie zullen vermoorden. Dat denkt u omdat de politie en het openbaar ministerie de klacht van uw schoonbroer niet wilden aannemen en de klacht van uw vrouw niet aan haar wilden bezorgen. U voegt nog toe dat 'ze' steeds vragen waar uw vrouw is. Ook uw vrouw antwoordt, gevraagd welke nieuwe elementen zij kan aanhalen, gewoon dat ze jullie nog blijven zoeken en de bendes nog steeds bestaan. Ook zij haalt het incident van 14 april 2020 in jullie dan al lege huis aan. Jullie worden allebei ook gevraagd wat jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador en waarop jullie dat vermoeden baseren. Uw vrouw verwijst naar dezelfde elementen als die uit haar eerste verzoek. Jullie beweren verder nog dat politie en openbaar ministerie samenwerken met de bendes en daarom de klacht van uw schoonbroer niet wilden opnemen en jullie geen kopie van jullie klacht willen bezorgen. Hierover dient te worden opgemerkt dat uw problemen met bende MS13 in uw vorig verzoek al als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Gezien al deze incidenten en beweringen rechtstreeks voortkomen uit een reeds ongeloofwaardig geacht relaas kan hier vanzelfsprekend ook geen geloof gehecht worden. Jullie brengen geen enkel nieuw element naar voor dat losstaat van de door jullie ingeroepen vluchtmotieven in het kader van jullie eerste verzoek. Evenmin brengen jullie elementen naar voor die zouden nopen tot een andere beoordeling inzake de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas.

U legt louter twee nieuwsartikelen neer die geen betrekking hebben op jullie eigen verhaal. Over het eerste verklaart u dat het gaat over de ontvoering van een jongen uit uw wijk. Het tweede gaat over de banden tussen de bendes en de politie en het openbaar ministerie (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Uit uw verklaringen blijkt nergens een rechtstreekse link met uw eigen verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Bijgevolg kunnen die documenten geen afbreuk doen aan de eerder gemaakte geloofwaardigheidsbeoordeling van jullie vluchtrelaas. Bovendien volstaat het verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in El Salvador niet om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden

voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U haalt nog aan te vrezen dat ze uw zoon (...) zullen vermoorden (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Wat dit betreft dient gezegd dat uw verklaringen geenszins concreet zijn. In dit verband haalt u louter aan dat te vrezen dat ze (...) zullen vermoorden, zonder verdere uitleg. Uw vrouw vreest represailles van de bende en dat ze daardoor uw zoon zouden vermoorden (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Echter, zoals reeds aangehaald wordt geen geloof gehecht aan jullie eerdere problemen met de bendes en bijgevolg ook niet aan uw vrees voor represailles. Zij haalt nog aan dat hij aan autisme lijdt en dat zijn wereld helemaal anders is dan die van jullie (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Uw vrouw haalt echter geen specifieke vrees aan in verband met zijn autisme. Evenmin zijn er elementen voorhanden die erop kunnen wijzen dat uw zoon een vrees voor vervolging zou hebben of een risico op ernstige schade zou lopen vanwege zijn autisme. U legt geen medische of psychologische attesten neer die zijn autisme staven of waaruit de mate van autisme blijkt die bij hem werd vastgesteld.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat uw zoon een eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De nood aan internationale bescherming wordt op individuele basis onderzocht. Aangaande de nood aan bescherming in hoofde van uw zoon zal hij zelf of diens voogd zijn verklaringen kunnen afleggen tijdens een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Vervolgens zal op basis van alle verklaringen en elementen aanwezig in het dossier van uw zoon worden beslist of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoeker houdt vast aan zijn initiële asielrelaas en vreest nog altijd dat hij vermoord zal worden omwille van dezelfde problemen. Ter staving van zijn volgend verzoek legde hij twee nieuwsartikelen neer.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij moet vooreerst worden benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan jullie problemen met bende MS13. Deze beslissing werd in beroep door de RVV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dergelijke elementen zijn evenwel niet aanwezig in uw volgend verzoek.

Gevraagd welke nieuwe elementen u kan aanhalen in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, zegt u dat de bedreiging tegen u en uw vrouw blijft bestaan. U doelt dus op de tijdens uw eerste verzoek aangehaalde bedreiging. U voegt toe dat leden van bende MS13 op 14 april 2020 het huis waar jullie woonden binnengingen en de kat vermoordden. Met het bloed van de kat werd het woord ‘teef’ op de grond geschilderd. U verklaart ook dat u vreest dat ze jullie zullen vermoorden. Dat denkt u omdat de politie en het openbaar ministerie de klacht van uw schoonbroer niet wilden aannemen en de klacht van uw vrouw niet aan haar wilden bezorgen. U voegt nog toe dat ‘ze’ steeds vragen waar uw vrouw is. Ook uw vrouw antwoordt, gevraagd welke nieuwe elementen zij kan aanhalen, gewoon dat ze jullie nog blijven zoeken en de bendes nog steeds bestaan. Ook zij haalt het incident van 14 april 2020 in jullie dan al lege huis aan. Jullie worden allebei ook gevraagd wat jullie vrezen bij terugkeer naar El Salvador en waarop jullie dat vermoeden baseren. Uw vrouw verwijst naar dezelfde elementen als die uit haar eerste verzoek. Jullie beweren verder nog dat politie en openbaar

ministerie samenwerken met de bendes en daarom de klacht van uw schoonbroer niet wilden opnemen en jullie geen kopie van jullie klacht willen bezorgen. Hierover dient te worden opgemerkt dat uw problemen met bende MS13 in uw vorig verzoek al als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Gezien al deze incidenten en beweringen rechtstreeks voortkomen uit een reeds ongeloofwaardig geacht relaas kan hier vanzelfsprekend ook geen geloof gehecht worden. Jullie brengen geen enkel nieuw element naar voor dat losstaat van de door jullie ingeroepen vluchtmotieven in het kader van jullie eerste verzoek. Evenmin brengen jullie elementen naar voor die zouden nopen tot een andere beoordeling inzake de geloofwaardigheid van jullie vluchtrelaas.

U legt louter twee nieuwsartikelen neer die geen betrekking hebben op jullie eigen verhaal. Over het eerste verklaart u dat het gaat over de ontvoering van een jongen uit uw wijk. Het tweede gaat over de banden tussen de bendes en de politie en het openbaar ministerie (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Uit uw verklaringen blijkt nergens een rechtstreekse link met uw eigen verzoek (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Bijgevolg kunnen die documenten geen afbreuk doen aan de eerder gemaakte geloofwaardigheidsbeoordeling van jullie vluchtrelaas. Bovendien volstaat het verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in El Salvador niet om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U haalt nog aan te vrezen dat ze uw zoon (...) (CGVS 21/11583) zullen vermoorden (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Wat dit betreft dient gezegd dat uw verklaringen geenszins concreet zijn. In dit verband haalt u louter aan dat te vrezen dat ze (...) zullen vermoorden, zonder verdere uitleg. Uw vrouw vreest represailles van de bende en dat ze daardoor uw zoon zouden vermoorden (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Echter, zoals reeds aangehaald wordt geen geloof gehecht aan jullie eerdere problemen met de bendes en bijgevolg ook niet aan uw vrees voor represailles. Zij haalt nog aan dat hij aan autisme lijdt en dat zijn wereld helemaal anders is dan die van jullie (verklaring volgend verzoek, vraag 22). Uw vrouw haalt echter geen specifieke vrees aan in verband met zijn autisme. Evenmin zijn er elementen voorhanden die erop kunnen wijzen dat uw zoon een vrees voor vervolging zou hebben of een risico op ernstige schade zou lopen vanwege zijn autisme. U legt geen medische of psychologische attesten neer die zijn autisme staven of waaruit de mate van autisme blijkt die bij hem werd vastgesteld.

Volledigheidshalve dient opgemerkt dat uw zoon een eigen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De nood aan internationale bescherming wordt op individuele basis onderzocht. Aangaande de nood aan bescherming in hoofde van uw zoon zal hij zelf of diens voogd zijn verklaringen kunnen afleggen tijdens een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Vervolgens zal op basis van alle verklaringen en elementen aanwezig in het dossier van uw zoon worden beslist of er sprake is van een nood aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal alles naast zich neerlegt en meent het asielrelaas niet meer te moeten onderzoeken.

De Raad wijst erop dat verzoeker bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door hem aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming en de door hem bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoeker legt thans een door een notaris beëdigde verklaring voor van zijn buurman, met vrije vertaling, die de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen bevestigt en legt per aanvullende nota ter terechtzitting het origineel neer.

De Raad stelt vast dat deze getuigenis niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor het document dan ook niet in overweging wordt genomen.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF